

Wichelroedelopers Netwerken – algemene consensus.

Op aarde liggen diverse netwerken die met de wichelroede te vinden zijn. Alle netwerken op de aarde liggen op het oppervlak en omvatten naar verluid de hele aarde. Ook over de bodem van de oceanen, zeeën, rivieren, meren enz.

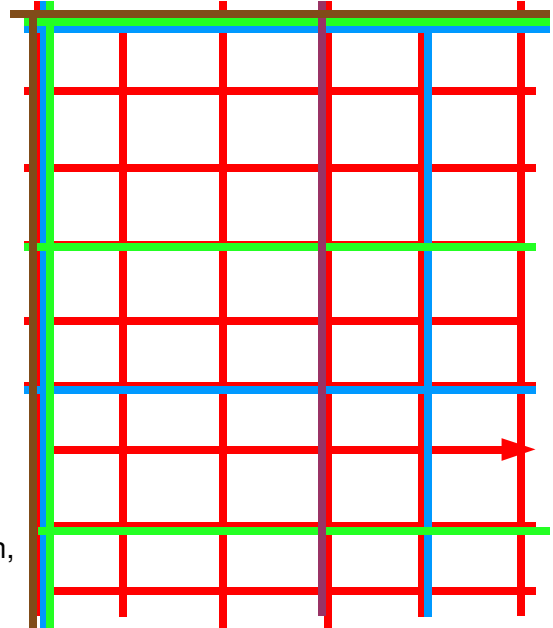
4 netwerken liggen noord/zuid en oost/west, met precies een haaks raster. De afmeting van deze netwerken verschillen. Evenals de hoogte van de energie in de verschillende netwerken.

Juist op het verschil in afmeting en energieniveau wordt er onderscheid gemaakt.

De netwerken die noord/zuid en oost/west lopen zijn het Hartmann-netwerk, Pyéré-netwerk, het Groot Orthogonaal Netwerk(GND) en het Benker-netwerk. Als je de netwerken op schaal uittekent, passen ze in elkaar en overlappen ze elkaar.

(zie bijlage Noord-zuid-netwerk)

Op de overlappende lijnen krijg je dus een versterking van de lijn (als de energie zich in dezelfde richting verplaatst) of een verandering van de lijn (omdat de tegengestelde energie verplaatsingen elkaar neutraliseren, om elkaar heen draaien of in 1 baan 3 banen lijken te creëren).

Dan zijn er twee netwerken, waarvan bekend is dat ze ook haakse hoeken hebben. Het zijn het Groot Diagonaal Netwerk, het GDN en het Curry netwerk.

Het Curry netwerk met een raster van 3 x 3 of 6 x 6 meter past precies in het GDN, dat een afmeting heeft van 36 x 36 meter.

Over de functie en noodzaak van deze netwerken is weinig literatuur te vinden en het blijven merendeels aannames.

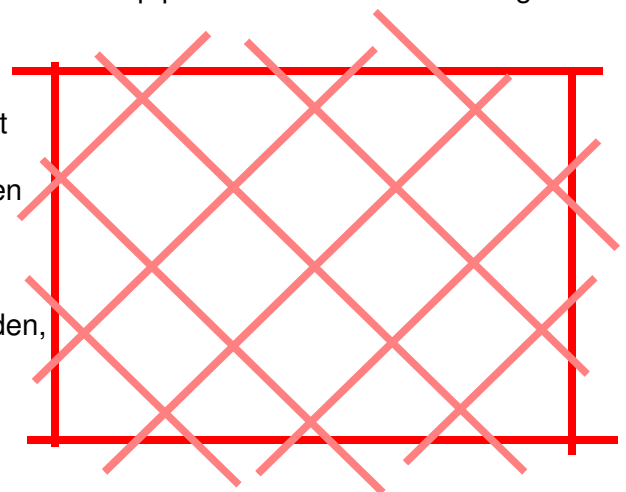
Verder is er weinig onderzoek gedaan naar eventuele overlappings van het Noord-zuid patroon en het schuine patroon. Wel is bekend van Curry velden, dat deze op plaatsen in het Groot Orthogonaal Netwerk ligt.

Hierdoor krijg je het volgende beeld:

Daarnaast is niet bekend of er overgangen zijn van het GDN naar het GON en omgekeerd.

Ook hier ontbreekt literatuur. De gangbare onderzoeken richten zich op de plaatsen met een hoge energie en met name de leylijnen.

Deze netwerken hebben dus altijd hoeken van 90 graden, hoewel de richting van de netwerken verschillen kan. (Noord-zuid of noordoost-zuidwest)

Leylijnen:

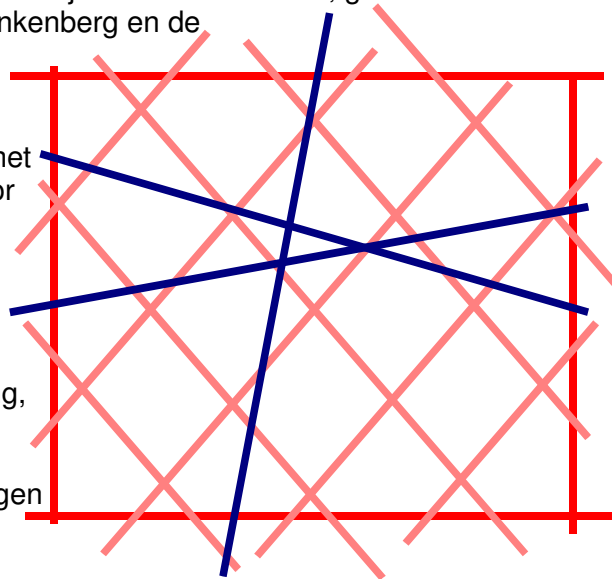
Naar leylijnen is meer onderzoek gedaan en hierover bestaat wel enige consensus. Leylijnen zijn banen van energie en zorgen daarmee voor een overdracht van energie over grote afstanden. Leylijnen zijn vaak kaarsrecht en gaan dwars door muren, beton, kerken en bossen.

Dit is het deel van de leylijnen, waarvan het ontstaan niet bekend is. Het betreft hier de grote en zware leylijnen, zoals de Michaelslijn. Deze loopt vanuit Engeland door de Noordzee naar Brabant, waar een aantal Michaelskerken precies in een hoek van 6 graden op de leylijn geplaatst zijn. (door te googelen op michaëlskerk vind je de meesten)

Van deze leylijnen weten we dat veel megalitische bouwwerken ontstaan. Dit zijn kerken ouder dan 1350, die op oude heilige plaatsen zijn gebouwd. Verder zijn het hunnebedden, grafheuvels en diverse natuurlijke "bergen" in Nederland zoals de Tankenberg en de Toverberg.

Door deze leylijnen wordt de energie met elkaar verbonden. Zo staat Glastonbury in verbinding met Stonehenge en met Carnac en de Hunnebedden in het Netwerk van krachtplaatsen dat verbonden wordt door Leylijnen.

Het Leylijnen netwerk houdt zich niet aan de haakse hoeken en ook niet aan de noord/zuid of oost/west richting. Het gaat als een vrij systeem alle kanten op. Leylijnen variëren in breedte, hoogte en stroomrichting, energieniveau en vorm. Daarnaast kan de meting verschillen met de stand van de maan, de nabijheid van sterke magneten en de (aangebrachte) verstoringen in de aarde.

Het andere deel van de Leylijnen is geschapen door ingesleten wandelpaden. Op de zgn. pelgrimspaden blijft de energie van de wandelaars zodanig hangen, dat er een pad ontstaat, waar de plantengroei achterblijft. Dit zie je in woonwijken ook wel op de gazons van de gemeente waar iedereen de "weg" afsnijdt. Met de wichelroede kun je daar ook overgangen vinden.

Deze pelgrimspaden gaan niet altijd recht, maar hebben wel een sterke energie die stroomt in de richting van het heiligdom waar ze naar toe leiden. Ieder veel belopen pad krijgt steeds meer energie. De bredere paden (waar beide kanten heen en terug op gelopen wordt) hebben (bij ons) een "automatische" rechts.

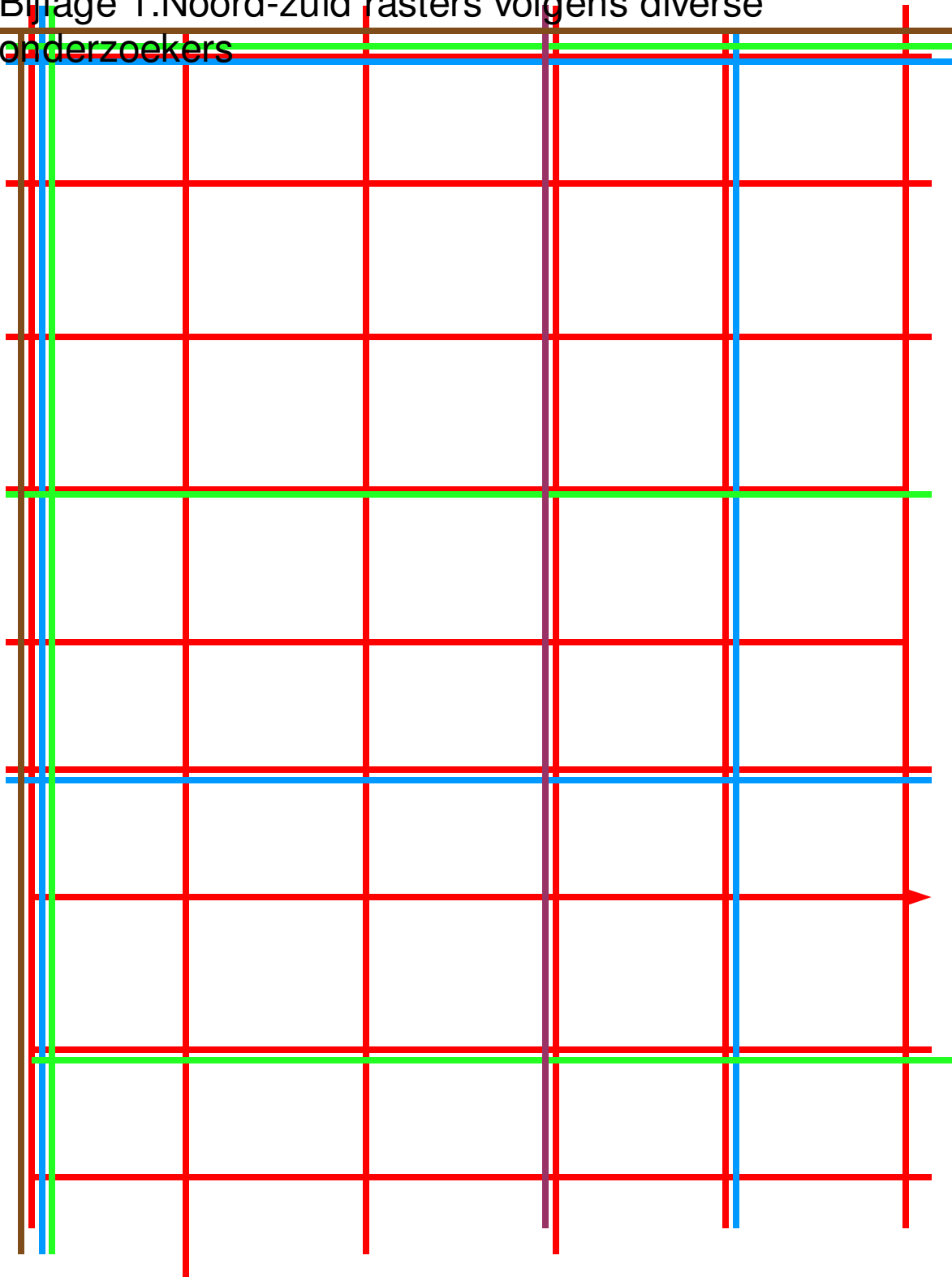
Probeer het maar uit: aan de rechterkant van een druk pad, loop je makkelijker en moeitelozer dan aan de linker kant. Let op je lijf en merk of je gemakkelijk en ontspannen loopt of dat je weerstand voelt.

Ik ken plaatsen waar je fluitend de steile berg op gaat en datzelfde pad met moeite af gaat. Terwijl het naast het pad niet of weinig uitmaakt, welke kant je op gaat.

In landen waar links de rijrichting is, gaat dit niet altijd op. Daar kan het precies andersom zijn. Hoewel dat op wandelpaden soms weer niet klopt.

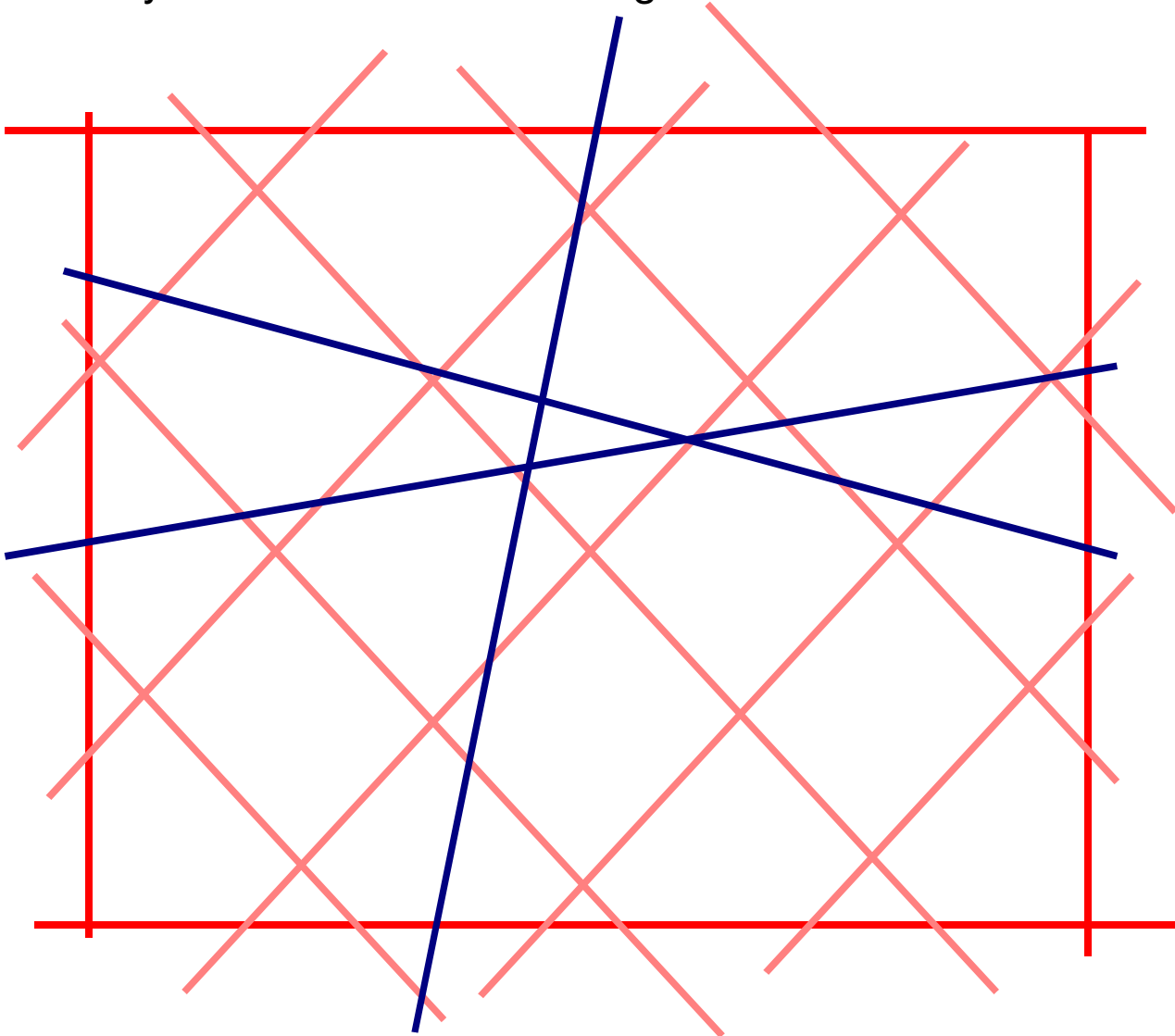
In elk geval blijft het zo wel de moeite waard om te blijven proberen.

Bijlage 1: Noord-zuid rasters volgens diverse onderzoekers

- Hartmann lijnen 2 x 2,5 meter
- Benkerlijnen 10 x 10 meter
- Pyere lijnen 6 x 7,5 meter
- Groot orthogonaal net: 24 x 30 meter (valt buiten het plaatje)

Bijlage 3 Curry veld in het Groot Orthogonaal netwerk

Curry netwerk

Groot Orthogonaal
netwerk

Leylijnen